

دانشگاه شهید چمران اهواز
دانشکده کشاورزی
گروه گیاهپزشکی

پایان نامه کارشناسی ارشد
رشته بیماری شناسی گیاهی

عنوان :

شناسایی گونه‌های فوزاریوم جدا شده از گوجه فرنگی در شمال استان
خوزستان و مطالعه اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی عامل
پژمردگی آوندی گوجه فرنگی

Fusarium oxysporum f.sp. *lycopersici*

نگارنده : حمیده محمدپور

استاتید راهنما :

دکتر جمشید حیاتی

مهندس غفور زاده دباغ

استاد مشاور :

مهندس صدیقه عظیمی

خرداد ۱۳۸۸

<p>نام و نام خانوادگی دانشجو : حمیده محمد پور شماره دانشجویی : ۸۵۳۳۴۰۱</p>
<p>عنوان پایان نامه : شناسایی گونه های فوزاریوم جدا شده از گوجه فرنگی در شمال استان خوزستان و مطالعه اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی عامل پژمردگی آوندی گوجه فرنگی <i>Fusarium</i> <i>oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i></p>
<p>اساتید راهنما : دکتر جمشید حیاتی و مهندس غفور زاده دباغ</p>
<p>درجه تحصیلی : کارشناسی ارشد گرایش : گیاهپزشکی گرایش : بیماری شناسی گیاهی</p>
<p>محل تحصیل : دانشگاه شهید چمران اهواز دانشکده : کشاورزی</p>
<p>تاریخ فارغ التحصیلی : ۱۳۸۸/۳/۱۶ تعداد صفحات : ۱۲۰</p>
<p>کلید واژه : بیماری پژمردگی آوندی گوجه فرنگی ، تریکودرما ، آنتاگونیست ، فوزاریوم .</p>
<p>چکیده : گوجه فرنگی (<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill) یکی از محصولات مهم کشاورزی است و استان خوزستان با داشتن دو کشت پاییزه و بهاره یکی از مناطق مهم و مستعد کاشت این محصول در ایران است. بیماری های ناشی از گونه های مختلف فوزاریوم باعث خسارات قابل توجهی به این محصول می شوند. به منظور شناسایی فوزاریوم های همراه گیاه گوجه فرنگی در شمال استان خوزستان طی ماههای مرداد تا مهر ۱۳۸۶، از مزارع شوش، دزفول، اندیشک و شوشر نمونه برداری به عمل آمد. جمعاً ۸۴ جدایه ی فوزاریوم از ریشه، طوقه و ساقه گیاه گوجه فرنگی با استفاده از محیط نش و اسنایدنر (Nash & Snyder) جدا سازی گردید. جهت شناسایی جدایه ها از محیط کشت های، برگ میخک آگار (CLA)، سیب زمینی دکستروز- آگار (PDA)، آب آگار (WA) و KCL استفاده شد. پس از بررسی تاکسونومی جدایه ها که با استفاده از کلید های معتبر انجام گرفت، ۷ گونه فوزاریوم شناسایی شد که به ترتیب فراوانی عبارت بودند از: <i>Fusarium solani</i>، ۴۴ جدایه، <i>F. chlamydosporum</i>، ۱۷ جدایه، <i>F. proliferatum</i>، ۹ جدایه، <i>F. reticulatum</i>، ۶ جدایه، <i>F. oxysporum</i>، ۴ جدایه، <i>F. subglutinans</i>، ۲ جدایه، <i>F. fujikuroie</i>، ۲ جدایه. در این بررسی به منظور اثبات بیماری زایی جدایه های <i>F. oxysporum</i> از رقم حساس Bonny Best استفاده گردید، که هیچ یک از جدایه ها علائم بیماری پژمردگی آوندی را نشان ندادند. به منظور مطالعه اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی عامل پژمردگی آوندی گوجه فرنگی از جدایه <i>F.oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i> MA4 دریافتی از موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج استفاده گردید. در این بررسی ۸ جدایه تریکودرما شامل، <i>T.virense</i> D، <i>T.virens</i>، <i>T.koningiopsis</i>، <i>T.harzianum</i> A، <i>T.asperellum</i>، <i>T.brevicompactum</i>، <i>T.atroviride</i> و <i>T.harzianum</i> مورد استفاده قرار گرفت. در مطالعه اثر ترشحات خارج سلولی از ۶ جدایه اول استفاده گردید. در کشت متقابل جدایه <i>T.atroviride</i> با ۱۵/۶ درصد بیشترین میزان ممانعت از رشد را باعث شد. هیف جدایه های <i>T.asperellum</i> و <i>T.atroviride</i> ضمن محدود کردن رشد هیف فوزاریوم به طرف آن رشد کرده و سطح هیف فوزاریوم را پوشانند. در مطالعات میکروسکوپی پیچش هیف (میکو</p>

پارازیتسم) جدایه های *T.virens* , *T.koningiopsis* و *T.atroviride* به دور هیف فوزاریوم مشاهده گردید، همچنین پدیده لیز شدن هیف فوزاریوم توسط جدایه های *T.atroviride* و *T.virens* D مشاهده گردید. در بررسی های مربوط به اثر ترکیبات فرار، بهترین نتیجه از کشت ۴۸ ساعته تریکودرما بدست آمد و جدایه *T.harzianum* A با ۲۹/۲ درصد بیشترین تاثیر را در ممانعت از رشد هیف فوزاریوم نشان داد. در بررسی های مربوط به اثر ترشحات خارج سلولی تریکودرما جدایه *T. brevicompactum* با ۱۱/۸ درصد بیشترین تاثیر را در ممانعت از رشد هیف فوزاریوم داشت. در مطالعات گلخانه ای ۸ جدایه تریکودرماي ذکر شده ، به دو صورت پوشش بذر و تیمار خاک با اینوکولوم تریکودرما مورد استفاده قرار گرفتند. نتایج بررسی نشان داد که جدایه *T.harzianum* به ترتیب با ۳/۴۳ و ۴/۴۴ درصد در پوشش بذر و تیمار خاک با اینوکولوم تریکودرما بیشترین تاثیر را در کنترل بیماری داشته است.

فصل اول : مقدمه و هدف

۲	۱-۱- اهمیت گوجه فرنگی
۲	۱-۲- خاستگاه
۳	۱-۳- زیست شناسی
۴	۱-۴- طبقه بندی زیستی گوجه فرنگی
۸	۱-۵- پژمردگی آوندی گوجه فرنگی
۹	۱-۶- عامل بیماری
۱۰	۱-۷- زیست شناسی عامل بیماری
۱۱	۱-۸- هدف از انجام این تحقیق

فصل دوم : بررسی منابع

۱۳	۲-۱- تاریخچه تاکسونومی فوزاریوم ها
۱۵	۲-۲- پیشینه موضوع در ایران و جهان
۱۸	۲-۳- کنترل بیماری
۱۹	۲-۴- کنترل بیولوژیکی بیماری های گیاهی
۱۹	۲-۴-۱- تعاریف و اصول کنترل بیولوژیک
۲۰	۲-۴-۲- استفاده از قارچ ها در بيو کنترل بیماری های قارچی
۲۱	۲-۴-۳- لزوم تحقیقات بیشتر در مورد کنترل بیولوژیکی عوامل بیماری زای گیاهی
۲۲	۲-۵- کنترل شیمیایی
۲۳	۲-۶- بررسی کلی تریکودرما
۲۵	۲-۶-۱- بررسی ریخت شناسی تریکودرما
۲۶	۲-۶-۲- استفاده از تریکودرما در کنترل بیولوژیک
۲۷	۲-۶-۳- مکانیسم های بيوکنترلی گونه های تریکودرما
۲۷	۲-۶-۳-۱- رقابت
۲۸	۲-۶-۳-۲- تولید آنتی بیوتیک
۲۹	۲-۶-۳-۳- میکوپارازیتسم

۲۹	۴-۳-۶-۲- تولید آنزیم های تخریب کننده دیواره سلولی
۳۱	۵-۳-۶-۲- تسخیر فرا ریشه یا کلنیزاسیون ریشه
۳۱	۶-۳-۶-۲- تحریک رشد و توسعه گیاهان
۳۲	۷-۳-۶-۲- القای مقاومت در گیاهان
۳۳	۸-۳-۶-۲- اصلاح و تغییر فرا ریشه
۳۴	۹-۳-۶-۲- متابولیسم مواد محرک جوانه زنی

فصل سوم: مواد و روش ها

۳۶	۳- مواد و روش ها
۳۶	۱-۳- جمع آوری نمونه
۳۶	۲-۳- جدا سازی
۳۸	۳-۳- محیط های کشت مورد استفاده
۳۸	۱-۳-۳- محیط کشت جداسازی
۳۸	۱-۳-۳-۱- Nash& Snyder modified محیط کشت
۳۸	۲-۳-۳-۱- محیط کشت سیب زمینی- دکستروز-آگار (Potato-Dextrose-Agar)
۳۹	۲-۳-۳- محیط کشت خالص سازی
۳۹	۱-۳-۳-۲- محیط کشت آب- آگار (Water-Agar)
۳۹	۳-۳-۳- محیط کشت شناسایی
۳۹	۱-۳-۳-۳- محیط کشت برگ میخک - آگار (Carnation leaf – Agar)
۴۰	۲-۳-۳-۳- محیط کشت KCL
۴۰	۴-۳-۳- محیط کشت نگه داری
۴۰	۱-۳-۳-۴- محیط کشت SNA (Special Nutrient Agar)
۴۱	۴-۳- روش های خالص سازی جدایه ها
۴۱	۱-۴-۳- تک اسپور کردن
۴۲	۲-۴-۳- نوک ریشه کردن
۴۲	۵-۳- روش های نگه داری کشت خالص قارچ ها
۴۳	۶-۳- نحوه ی تشخیص فوازیوم ها
۴۵	۷-۳- اثبات بیماریزایی

- ۴۶ ۳-۸- بررسی اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی *F.oxysporum* f.sp. *lycopersici*
- ۴۶ ۳-۸-۱- تأثیر جدایه‌های تریکودرما روی رشد فوزاریوم در محیط کشت
- ۴۶ ۳-۸-۲- اثر میکوپارازیتسم جدایه‌های تریکودرما روی قارچ فوزاریوم
- ۴۷ ۳-۸-۳- بررسی اثر ترشحات غیر فرار جدایه‌های تریکودرما روی قارچ فوزاریوم
- ۴۹ ۳-۸-۴- بررسی اثر متابولیت‌های فرار تریکودرما در جلوگیری از رشد میسلیم فوزاریوم
- ۴۹ ۳-۹- بررسی تأثیر جدایه‌های تریکودرما در جلوگیری از ایجاد بیماری در شرایط گلخانه
- ۴۹ ۳-۹-۱- تهیه اینوکولوم تریکودرما
- ۵۰ ۳-۹-۲- تهیه اینوکولوم فوزاریوم
- ۵۰ ۳-۹-۳- افزودن مایه‌ی جدایه‌های تریکودرما به خاک
- ۵۱ ۳-۱۰- آغشته کردن بذرها به سوسپانسیون اسپور

فصل چهارم: نتایج

- ۵۴ ۴-۱- جداسازی جدایه‌های فوزاریوم
- ۶۱ ۴-۱-۱- شرح گونه *F. solani*
- ۶۵ ۴-۱-۲- شرح گونه *F. chlamydosporum*
- ۶۸ ۴-۱-۳- شرح گونه *F. proliferatum*
- ۷۲ ۴-۱-۴- شرح گونه *F. reticulatum*
- ۷۵-۶-۱- ۴-۱-۵- شرح گونه *F. oxysporum*
- ۷۸ ۴-۱-۶- شرح گونه *F. subglutinans*
- ۸۱ ۴-۱-۷- شرح گونه *F. fujikuroie*
- ۸۵-۳-۴- ۴-۲- اثبات بیماری‌زایی جدایه‌های *F. oxysporum*
- ۸۷ *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* بررسی اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی
- ۸۷ ۴-۳-۱- تأثیر جدایه‌های تریکودرما روی رشد *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici*
- ۹۰ ۴-۳-۲- بررسی اثر متابولیت‌های فرار تریکودرما بر روی رشد قارچ *F.o. f.sp. lycopersici*
- ۹۳ ۴-۳-۳- بررسی اثر ترشحات خارج سلولی تریکودرما بر روی رشد قارچ *F.o.f.sp.lycopersici*
- ۹۵ ۴-۳-۴- بررسی اثرات میکوپارازیتسم جدایه‌های تریکودرما بر روی میسلیم‌های قارچ *F.o.f.sp.lycopersici*
- ۹۸ ۴-۴- بررسی‌های گلخانه‌ای

- ۹۸ ۴-۴-۱- بررسی تاثیر کاربرد جدایه های تریکودرما به صورت پوشش بذر در کنترل بیماری پژمردگی آوندی گوجه فرنگی
- ۹۹ ۴-۴-۲- بررسی تاثیر کاربرد جدایه های مختلف تریکودرما به صورت اضافه کردن اینوکولوم به خاک در کنترل بیماری پژمردگی آوندی گوجه فرنگی

فصل پنجم : بحث

- ۱۰۲ ۵-۱- بررسی اثرات آنتاگونیستی تریکودرما بر روی *F.o.fsp.lycopersici*
- ۱۰۵ ۵-۲- تاثیر جدایه های تریکودرما در کنترل بیماری در شرایط گلخانه

صفحه

شکل

- ۳۷ شکل ۳-۱- ریشه و طوقه تغییر رنگ داده گوجه فرنگی
- ۴۵ شکل ۳-۲- کشت بذر گوجه فرنگی در خزانه
- ۴۸ شکل ۳-۳- (a) کشت تریکودرما در محیط کشت مایع PDB
(b) صاف کردن کشت مایع با قیف بوخ من
(c) عصاره گیری از کشت تریکودرما با کمک پمپ خلاء و دستگاه میلی پور
- ۶۳ شکل ۴-۱- سطح رویی قارچ *F. solani* روی محیط کشت PDA
- ۶۳ شکل ۴-۲- سطح پشتی قارچ *F. solani* روی محیط کشت PDA
- ۶۴ شکل ۴-۳- *F. solani*
- ۶۶ شکل ۴-۴- سطح رویی قارچ *F. chlamydosporum* روی محیط کشت PDA
- ۶۶ شکل ۴-۵- سطح پشتی قارچ *F. chlamydosporum* روی محیط کشت PDA
- ۶۷ شکل ۴-۶- *F. chlamydosporum*
- ۷۰ شکل ۴-۷- سطح رویی قارچ *F. proliferatum* روی محیط کشت PDA
- ۷۰ شکل ۴-۸- سطح پشتی قارچ *F. proliferatum* روی محیط کشت PDA
- ۷۱ شکل ۴-۹- *F. proliferatum*
- ۷۳ شکل ۴-۱۰- سطح رویی قارچ *F. reticulatum* روی محیط کشت PDA

- شکل ۱۱-۴- روی محیط کشت PDA *F. reticulatum* قارچ ۷۳
- شکل ۱۲-۴- *F. reticulatum* ۷۴
- شکل ۱۳-۴- روی محیط کشت PDA *F. oxysporum* قارچ ۷۶
- شکل ۱۴-۴- روی محیط کشت PDA *F. oxysporum* قارچ ۷۶
- شکل ۱۵-۴- *F. oxysporum* ۷۷
- شکل ۱۶-۴- روی محیط کشت PDA *F. subglutinans* قارچ ۷۹
- شکل ۱۷-۴- روی محیط کشت PDA *F. subglutinans* قارچ ۷۹
- شکل ۱۸-۴- *F. subglutinans* ۸۰
- شکل ۱۹-۴- روی محیط کشت PDA *F. fujikuroie* قارچ ۸۳
- شکل ۲۰-۴- روی محیط کشت PDA *F. fujikuroie* قارچ ۸۳
- شکل ۲۱-۴- *F. fujikuroie* ۸۴
- شکل ۲۲-۴- مقایسه گیاه سالم و بیمار ناشی از آلودگی با *F. oxysporum* f.sp.*lycopersici* ۸۶
- شکل ۲۳-۴- رشد هیف تریکودرما بر روی هیف فوزاریوم ۸۷
- شکل ۲۴-۴- (a) اندازه گیری رشد شعاعی فوزاریوم در کشت متقابل ۸۸
- (b) کشت متقابل فوزاریوم و هشت جدایه از تریکودرما
- شکل ۲۵-۴- کاهش رشد فوزاریوم در مقابل ترکیبات فرار کشت ۴۸ ساعته ی تریکودرما ۹۲
- در مقایسه با شاهد
- شکل ۲۶-۴- لیز شدن ریشه های فوزاریوم توسط ریشه ۹۶
- T.atroviride* (b) *T.virens* D (a)
- شکل ۲۷-۴- پیچش ریشه تریکودرما به دور ریشه فوزاریوم (a) *T.virens* ۹۷
- T. koningiopsis* (c) *T.atroviride* (b)
- شکل ۲۸-۴- کاربرد تریکودرما به منظور کنترل بیماری پژمردگی آوندی گوجه فرنگی در گلخانه ۱۰۰
- (به دو صورت پوشش بذر و اضافه کردن اینوکولوم به خاک)

صفحه

جدول

- جدول ۱-۱ - بیماریهای قارچی ۵
- جدول ۱-۲ - بیماریهای باکتریایی ۶
- جدول ۱-۳ - بیماریهای ویروسی ۷

- جدول ۴-۱- نماتد های گوجه فرنگی ۷
- جدول ۴-۱: راندمان جداسازی گونه های فوزاریوم همراه با گوجه فرنگی در مناطق مختلف شمال استان خوزستان ۵۵
- جدول ۴-۲: تعداد جدایه ها ، گونه های شناسایی شده، اندام گیاهی نمونه برداری شده ، تاریخ و محل نمونه برداری ۵۶
- جدول ۴-۳: بررسی بیماریزایی جدایه های *F. oxysporum* و تعیین نژاد جدایه های بیماریزا ۸۵
- جدول ۴-۴: تاثیر جدایه های تریکودرما در ممانعت از رشد ریشه های *F. oxysporum* f.sp.*lycopersici* در کشت متقابل ۸۸
- جدول ۴-۵: بررسی تاثیر زمان های مختلف اندازه گیری قطر رشد کلونی در ممانعت از رشد قارچ فوزاریوم ۸۹
- جدول ۴-۶: تاثیر ترکیبات فرار تریکودرما در ممانعت از رشد ریشه های قارچ *F. oxysporum* f.sp.*lycopersici* ۹۰
- جدول ۴-۷: تاثیر ترکیبات فرار کشت تریکودرما در زمان های مختلف قبل از کشت فوزاریوم در جلوگیری از رشد *F.o.f.sp.lycopersici* ۹۱
- جدول ۴-۸: بررسی ترشحات خارجی سلولی تریکودرما بر روی رشد قارچ *F.o.f.sp.lycopersici* ۹۳
- جدول ۴-۹: بررسی اثر ترشحات خارج سلولی تریکودرما در غلظت های مختلف به کاربرده شده در ممانعت از رشد قارچ *F.o.f.sp.lycopersici* ۹۴
- جدول ۴-۱۰: بررسی تاثیر عصاره اتوکلاو شده تریکودرما در ممانعت از رشد قارچ *F.o.f.sp.lycopersici* در غلظت ۱۵ درصد ۹۵
- جدول ۴-۱۱: بررسی تاثیر کاربرد جدایه ها مختلف تریکودرما به صورت پوشش بذر در کنترل بیماری پژمردگی آوندی گوجه فرنگی ۹۸
- جدول ۴-۱۲: تاثیر اضافه کردن اینوکولوم جدایه های مختلف تریکودرما در کاهش بیماری پژمردگی آوندی فوزاریوم ۹۹

- ۵۴ نمودار ۱-۴: درصد فراوانی گونه های فوزاریوم همراه با گوجه فرنگی در مناطق مختلف شمال استان خوزستان
- ۵۵ نمودار ۲-۴ درصد فراوانی گونه های فوزاریوم شناسایی شده از مناطق مختلف شمال استان خوزستان

فصل اول

مقدمه و هدف

۱-۱- اهمیت گوجه فرنگی :

گوجه فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill.) یک گیاه زراعی خوراکی است که عمدتاً در قرن گذشته محبوبیت و اهمیت یافته است. تنوع آن به شکل تازه یا فرایند شده و سازگاری آن نقش عمده ای در استفاده گسترده سریع آن داشته است (۱۸).

به رغم اهمیت تغذیه ای گوجه فرنگی به عنوان منبع ویتامینهای A و C، مصرف سرانه آن در کشورهای توسعه یافته تقریباً چهار برابر کشورهای در حال توسعه است. گوجه فرنگی در بسیاری از مناطق جهان یک محصول فرعی تجملی محسوب می شود و فرصت زیادی برای افزایش بیشتر نقش آن در تغذیه و رفاه انسان وجود دارد (۱۸). این گیاه در مناطق مختلفی از ایران کشت می گردد و استان خوزستان با ۱۰۸۳۷ هکتار سطح زیر کشت و عملکرد ۳۴۸۴۴۴ تن گوجه فرنگی و میانگین ۳۲/۱ تن در هکتار در مجموع در دو فصل بهاره و پاییزه یکی از مناطق مهم و مستعد کاشت این محصول در ایران است (۱۲). گوجه فرنگی پاییزه در خوزستان در اوایل تیرماه و به صورت کشت مستقیم کاشته می شود و کشت بهاره آن از اواخر دی تا اوایل بهمن می باشد (۳۳).

۱-۲- خاستگاه :

گوجه فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill.)، از خانواده Solanaceae بومی نواحی گرمسیری آمریکا بوده و از پرو به ایتالیا و سپس به کلیه نقاط دنیا انتشار یافته است (۱۷). خاستگاه گوجه فرنگی و خویشاوندان نزدیک آن ناحیه ی کوهستانی دراز و باریک آند در پرو، اکوادور و شیلی است. علاوه بر این، خویشاوندان متمایز گوجه فرنگی زراعی، بخشی از گیاهان بومی منحصر به فرد جزایر گالاپاگوس هستند. این خویشاوندان ابتدایی گوجه فرنگی، محیط های بسیار متنوع و مشخصی را اشغال کرده اند و خزانه ژنی تقریباً پایان ناپذیری برای اصلاح گونه ها هستند (۱۸). به نظر می رسد اهلی کردن و زراعت گوجه فرنگی در خارج از مراکز پیدایش آن اولین بار در تمدنهای اولیه مکزیکی رخ داده باشد. نام گوجه فرنگی (*tomato*) ظاهراً از زبان مکزیکی ناهواتل

آمده است و شکلهای مختلف این نام به دنبال انتشار گوجه فرنگی در سراسر جهان به وجود آمده است. تنوع زیاد

شکلهای زراعی گوجه فرنگی را هنوز هم می توان در این مراکز اولیه اهلی شدن گوجه فرنگی پیدا کرد. تنوع چشمگیر جنس *Lycopersicon* و اهمیت بالقوه آن برای اصلاح بیشتر گوجه فرنگی زراعی

اخیراً از چند دیدگاه مورد بررسی قرار گرفته است (۱۸). گوجه فرنگی محصول فصل گرم است و شرایط یخبندان به شدت به آن صدمه می زند. بنابراین حداکثر محصول در نقاطی به دست می آید که

دارای فصل رشد طولانی هستند. مناطقی که دارای یک دوره رشد حداقل ۴ ماهه اند برای کشت این محصول مناسبند (۱۷ و ۳۶).

۳-۱- زیست شناسی :

شکلهای زراعی گوجه فرنگی، چند ساله هایی علفی، ترد و باریک، خودگشن و دیپلوئید ($2n=24$) هستند که تقریباً در همه جا به صورت گیاه یکساله کشت می شوند. در شرایط مناسب رشد، شکل چند ساله تشکیل یک ریشه اصلی عمودی بسیار منشعب می دهد که تا عمق ۱/۲ متری یا بیشتر در پروفیل خاک فرو می رود. این شکل معمولاً به عنوان یک سبزی ترد فصل گرم طبقه بندی می شود که میانگین دمای بهینه برای رشد آن، در حدود ۲۱-۲۳ درجه سانتی گراد است. رشد و نمو در دماهای پایین تر از ۱۰ درجه سانتیگراد عملاً متوقف می شود. گل گوجه فرنگی، کامل است و اندامهای نر و ماده فعال دارد. وارسته های زراعی، مخروط محافظ و محکمی از بساکها در اطراف کلاله تشکیل می دهند که عمدتاً به خودلقاحی می انجامد. بعد از گرده افشانی و لقاح، رشد میوه از طریق تقسیم سلولی و پس از آن بزرگ شدن یاخته، انجام می شود. در هر گل آذین مرکب، چندین (معمولاً چهار تا هشت) گل تولید می شود و یک تک بوته ی دارای رشد نامحدود می تواند در شرایط گلخانه ای تا بیش از ۲۰ گل آذین پی در پی در طی چرخه محصول دهی تولید کند. میوه گوجه فرنگی ۹۴-۹۵ درصد آب دارد، ۵-۶ درصد باقیمانده، عمدتاً مخلوط پیچیده ای است از مواد آلی که طعم و بافت مخصوص را به میوه می دهد. قندهای آزاد و اسیدهای آلی تعیین کننده های اصلی گوجه فرنگی هستند؛ البته به نظر می رسد بافت میوه و سایر مواد آلی پیچیده نیز در طعم خاص گوجه فرنگی دخالت داشته باشند. محیط رشد می تواند بر سرعت رشد، تشکیل میوه، کیفیت و کمیت میوه اثر قابل ملاحظه ای داشته باشد (۱۸).

تلاشهایی که در چهار دهه گذشته برای اصلاح گوجه فرنگی انجام گرفته، منجر به تولید ارقامی برای انواع محیطها، روشهای تولید و مصارف غذایی شده است. توجه اصلی در این تلاشها، ایجاد ارقام مقاوم به بیماری های شایع گوجه فرنگی بوده است. خویشاوندان وحشی گوجه فرنگی زراعی اغلب تنها منبع اصلی باارزش برای ایجاد مقاومت به بیماریها را فراهم کرده اند و از این ژرم پلاسما^۱ ها هنوز هم به

۱. germ plasm

عنوان یک منبع فوق العاده ارزشمند برای اصلاح این محصول استفاده می شود (۱۸).

۴-۱- طبقه بندی زیستی گوجه فرنگی :

گوجه فرنگی زراعی عضوی از جنس نسبتاً کوچک *Lycopersicon* در خانواده بسیار پر تنوع و دارای اهمیت اقتصادی *Solanaceae* می باشد. این گروه به خانواده تاجریزی نیز معروف است. گوجه فرنگی زراعی را اغلب *L. esculentum* Mill. می نامند؛ البته از نامهای دیگری (*L.*) *Karsten* و *Solanum lycopersicon L.* نیز استفاده شده است (۱۸).
بنابه شواهد فعلی جنس *Lycopersicon* دارای هشت گونه است که درجه خویشاوندی آنها با گوجه فرنگی زراعی متفاوت است. تنها خصوصیتی که اعضای جنس *Lycopersicon* را از جنس *Solanum* متمایز می کند، وجود بساکهاست که در اولی از پهلوی و در دومی از انتها باز می شوند. ریک جنس *Lycopersicon* را به شش گونه که نسبتاً آسان با گوجه فرنگی زراعی (مجموعه *L. esculentum*) تلاقی می یابند و دو گونه که با زحمت زیاد دورگ می شوند (مجموعه *L. peruvianum* (L.) Mill.) تقسیم بندی کرده است (۱۸).

از ذخیره گسترده تنوع ژنتیکی جنس *Lycopersicon*، بهره برداری چندانی نشده، به استثنای مقاومت به چند بیماری که اکنون بخشی از ساختار بسیاری از ارقام موجود تجارتي را تشکیل می دهد. همکاری بلند مدت متخصصان دولتی و خصوصی به نژادی گیاهان، استفاده از ذخایر ژنتیکی را که از طریق انتقال صفات ارزشمند از گونه های وحشی به شکلهای زراعی امکان پذیر می شود، به حداکثر می رساند (۱۸).

عوامل بیماریزای زیادی گیاه گوجه فرنگی را آلوده می کنند که در زیر عمده ترین آنها به صورت جدول آورده شده است (۴۴ و ۴۱ و ۱۸ و ۶).

جدول ۱-۱ - بیماریهای قارچی گوجه فرنگی:

نام بیماری	عامل بیماری
شانکر آلترناریایی ساقه	<i>Alternaria alternata</i> f.sp. <i>lycopersici</i>
آنتراکنوز	<i>Colletotricum gloeosporioides</i> <i>C. dematium</i> , <i>C. coccoides</i> ,
پوسیدگی سیاه ریشه	<i>Thielaviopsis besicola</i>
پوسیدگی فیتوفترایی	<i>Phytophthora parasitica</i> , <i>p.capsici</i>
پوسیدگی چشم کبوتری میوه	<i>Phytophthora parasitica</i> , <i>P. capsici</i> , <i>P. drechsleri</i>
کپک سرکوسپورایی برگ	<i>Pseudocercospora fuligena</i>
پوسیدگی زغالی	<i>Macrophomina phaseolina</i>
پوسیدگی کرکی ریشه	<i>Pyrenochaeta lycopersici</i>
پوسیدگی ساقه دیدیملا	<i>Didymella lycopersici</i>
لکه موجی	<i>Alternaria solani</i>
پوسیدگی فوزاریومی طوقه وریشه	<i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>radish-lycopersici</i>
پژمردگی فوزاریومی	<i>Fusarium oxysporum</i>

<i>f.sp.lycopersici</i>	
<i>Stemphylium solani</i> , <i>S. floridanum</i> , <i>S. botriusom</i>	لکه برگ‌گی خاکستری
<i>Botrytis cinerea</i>	کپک خاکستری
<i>Phytophthora infestans</i>	بادزدگی
<i>Fulvia fulva</i>	کپک برگ
<i>Phoma destructiva</i>	پوسیدگی فومایی
<i>Pythium spp.</i>	بیماریهای پیتیومی
<i>Rhizoctonia solani</i>	بیماریهای ریزوکتونیایی (پوسیدگی گردن و ریشه)

ادامه دارد

ادامه جدول ۱-۱

<i>Septoria lycopersici</i>	لکه برگ‌گی سپتوریا
<i>Sclerotium rolfsii</i>	سوختگی جنوبی
<i>Corynespora cassiicola</i>	لکه سپری
<i>V.dahliae</i> , <i>V.albo-atrum</i>	پژمردگی ورتیسلیومی
<i>Sclerotinia sclerotiorum</i>	کپک سفید
<i>Erysiphe orontii</i> , <i>Leveillula taurica</i>	سفیدک پودری
<i>Alternaria dauci f.sp. solani</i>	بلایت زودرس
<i>Spongospora subterranea</i>	گال ریشه

جدول ۱-۲- بیماریهای باکتریایی گوجه فرنگی :

نام بیماری	عامل بیماری
شانکر باکتریایی	<i>Clavibacter michiganensis</i> subsp. <i>michiganensis</i>
خال باکتریایی	<i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>tomato</i>
لکه باکتریایی	<i>Xanthomonas campestris</i> pv. <i>vesicator</i>

<i>Erwinia carotovora</i> subsp. <i>carotovora</i>	پوسیدگی باکتریایی ساقه
<i>Pseudomonas solanasearum</i>	پژمردگی باکتریایی
<i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>syringae</i>	لکه برگ‌گی یاس خوشه‌ای
<i>Pseudomonas mediterranea</i>	نکروز مغز ساقه گوجه فرنگی
<i>Agrobacterium</i> sp.	گال باکتریایی

جدول ۳-۱- بیماری‌های ویروسی گوجه فرنگی :

Tomato mottle virus <i>bigeminivirus</i>	ویروس پیسک گوجه فرنگی
Tomato mosaic virus <i>tobamovirus</i>	ویروس موزائیک گوجه فرنگی
Tomato spotted wilt virus <i>tospovirus</i>	ویروس پژمردگی لکه‌ای گوجه فرنگی
Tomato bushy stunt virus <i>tombusvirus</i>	ویروس کوتولگی بوته انبوه گوجه فرنگی
Tomato ring spot virus <i>nepovirus</i>	ویروس لکه حلقوی گوجه فرنگی
Tomato yellow leaf curl virus <i>bigeminivirus</i>	ویروس پیچیدگی برگ زرد گوجه فرنگی
Tomato golden mosaic virus <i>bigeminivirus</i>	ویروس موزائیک طلائی گوجه فرنگی
Tomato vein clearing virus <i>nucleorhabdovirus</i>	ویروس رگبرگ روشنی گوجه فرنگی
Tomato aspermy virus <i>cucumovirus</i>	ویروس بی بذری گوجه فرنگی
Tomato black ring virus <i>nepovirus</i>	ویروس حلقه سیاه گوجه فرنگی
Tomato vein yellowing virus <i>nucleorhabdovirus</i>	ویروس زردی رگبرگ گوجه فرنگی

جدول ۴-۱- نماتد های گوجه فرنگی :

<i>Meloidogyn hapla</i> , <i>M. incognita</i> , <i>M . arenaria</i> , <i>M . javanica</i>	نماتد مولد غده
<i>Pratylenchus penetrans</i>	نماتد مولد زخم
<i>Ditylenchus spp.</i>	نماتد ساقه و پیاز
<i>Heterodera schachtii</i> , <i>Heterodera rostockiensis</i>	نماتد مولد سیست

۵-۱- پژمردگی آوندی گوجه فرنگی:

بیماری پژمردگی فوزاریومی ناشی از قارچ:

Fusarium oxysporum f.sp. *lycopersici* (sac)W.C. Snyder & H.N. Hans

یکی از بیماری های مهم خسارتزا است که در اکثر مناطق کشت این محصول در کشور موجب کاهش عملکرد آن شده است. در برخی مناطق خسارت ناشی از این بیماری حدود ۳۰ درصد گزارش شده است (۲). این بیماری یک بیماری گسترده در گوجه فرنگی است که حداقل در ۳۲ کشور جهان خسارت وارد می کند و در هوای گرم و خاک های شنی و اسیدی بیشتر شایع است. عامل بیماری تا چند سال در خاک زنده می ماند و اولین نشانه بیماری با بی رنگ شدن رگبرگ برگ های جوان نمایان می شود. در برگ های مسن دمبرگها به طرف پایین خم می گردند. هنگامی که گیاهان در مرحله گیاهچه ای آلوده می شوند در ناحیه طوقه پوسیده شده و می میرند. در گیاهان مسن تر در ناحیه طوقه گال هایی بوجود می آید که گاهی از روی این گال ها ریشه های نابجا بیرون می آید. در بعضی از بوته ها علائم به طور یک طرفه ظاهر می شوند. شاخه های یک قسمت از ساقه برگهایش خشکیده می شوند و در یک قسمت دیگر ، شاخه ها سبز و به رشد خود ادامه می دهند. بسیاری از برگها می ریزند ، حاشیه برگهای باقیمانده نکروزه و قهوه ای رنگ می شوند، بتدریج گیاه پژمرده شده و می میرد (۶). قارچ عامل بیماری با آزاد کردن فنل ها در سیستم آوندی میزبان باعث تغییر رنگ آوندها می شود (۵۰). در مقطع عرضی ساقه در محل گال های طوقه و حتی در شاخه های آلوده در ناحیه ی آوندی لکه های قهوه ای رنگ دیده می شوند. میوه ها در مراحل مختلف آلوده و مبتلا می گردند. میوه های سبز کوچک بتدریج به رنگ قهوه ای و سیاه درمی آیند و سپس نرم و چروکیده شده ، در روی بوته باقی می ماند. اگر میوه ها

رشد بیشتری کرده باشند قهوه‌ای و گاهی سیاه و سرانجام پوسیده شده و به آسانی از گیاه جدا شده و پایین می‌افتند. در ناحیه‌ی طوقه‌ی بوته‌های کاملاً مرده و خشک شده در مزرعه، رشته‌های میسلیوم قارچ همراه با کنیدیهای قارچ دیده می‌شود (۵). در برگ‌های گوجه‌فرنگی آلوده به *Fusarium oxysporum f. sp. lycopersici* وقتی که دستجات آوندی تغذیه‌کننده برگچه‌ها بیمار می‌شوند، خیلی وقتها به صورت یک طرفه پژمرده می‌شوند. اما هنگامی که دستجات آوندی یک طرف دمبرگ سالم با شکاف دادن انتهای دمبرگ بریده می‌شوند تمام برگ به حالت متورم باقی می‌ماند. برگچه‌های سمت شکاف داده شده آب را با کمک انتشار در بین دستجات انتهای دمبرگ به دست می‌آورند. انتقال جانبی آب به بیرون از آوند و در بین دستجات آوندی در آوندهای چوبی بیمار با مسدود شدن دیواره آوند، فضای بین سلولی و سلول‌های مجاور آوند‌ها توسط تولیدات بی‌رنگ‌کننده آوند‌آسیب می‌بینند (۴۹).

۶-۱- عامل بیماری :

ریسه‌های *Fusarium oxysporum f. sp. lycopersici* سفید تا صورتی، اغلب با رنگ‌جزیی ارغوانی و پراکنده تا فراوان است. میکروکنیدیوم‌ها روی فیالیدهای ساده‌ای که منشا جانبی دارند به فراوانی تولید می‌شوند و تخم مرغی - بیضوی، راست تا خمیده با اندازه $2/2-3/5 \mu m$ × ۱۲-۵ و فاقد دیواره عرضی هستند (۳۰).

ماکروکنیدیوم‌ها پراکنده تا فراوان هستند، روی کنیدیوفورهای منشعب یا روی سطح اسپرودوکیوم‌ها تولید می‌شوند و دیواره نازک، سه تا پنج دیواره عرضی، دوکی شکل - نوک تیز و در انتها نوک تیز، یک قاعده پایک دارند که اگر سه دیواره عرضی داشته باشند ابعاد $3-5 \mu m$ × ۲۷-۴۶ و اگر پنج دیواره عرضی داشته باشند به ابعاد $3-5 \mu m$ × ۳۵-۶۰ می‌باشند. اسپوره‌های دارای سه دیواره عرضی متداول‌ترند. کلامیدوسپورها، چه آنها که دیواره صاف دارند و چه آنها که دیواره زبر دارند، فراوان‌اند و در انتها یا به صورت بینا بینی تشکیل می‌شوند. آنها اغلب تنها هستند اما گاه به صورت جفت یا زنجیره‌ای تشکیل می‌شوند (۳۰).

سه نژاد فیزیولوژیکی از پاتوژن گزارش شده است. نژاد ۱ بیشترین انتشار را دارد و از اکثر مناطق جغرافیایی گزارش شده است. نژاد ۲ در آوریل ۱۹۴۰ در اوهایو پیدا شد اما تا زمان کشف آن در ۱۹۶۱ در فلوریدا، خسارت اقتصادی نداشت. بعد از آن به سرعت در برخی ایالت‌های امریکا و در چندین کشور دیگر از جمله استرالیا، برزیل انگلستان، اسرائیل، مکزیک، مراکش، هند و عراق گزارش شد.